

ANALIZA ATRACTIVITĂȚII INVESTIȚIONALE A ENTITĂȚII

Valentina PALADI, conf. univ., dr., ASEM
e-mail: vspaladi@mail.ru

Lica ERHAN, conf. univ., dr., ASEM
e-mail: lica.erhan@mail.ru

JEL: M41, M 29

În prezent, în literatura de specialitate, tot mai des putem întâlni lucrări în care sunt dezvăluite problemele aferente aprecierii atractivității investiționale a unei ramuri ale economiei naționale sau a economiei naționale în întregime și mai puțin cele ce țin de estimarea atractivității investiționale a unei entități concrete.

În opinia noastră una dintre problemele majore în estimarea atractivității investiționale a unei entități constă în selectarea modalității de apreciere a acesteia. În continuare vom examina unele dintre aceste metode:

✓ *Aprecierea atractivității investiționale a entității în baza analizei influenței factorilor externi și interni* – esența acestei metode constă în

evidențierea factorilor externi și interni cheie ale atractivității investiționale a entității; construirea modelului de regresie multifactorial de influență a factorilor selectați și prognozarea atractivității investiționale a entității; analiza atractivității investiționale a entității, ținând cont de factorii identificați; elaborarea recomandărilor.

Avantajul acestei metode constă în abordarea complexă a cercetării atractivității investiționale a entității, ținând cont atât de factorii interni, cât și cei externi. Printre neajunsul metodei putem menționa, că un rol dominant în aplicarea acesteia îl joacă expertiza, sondajele și chestionarele, ceea ce face ca rezultatul final să depindă de evaluările subiective care, la rândul lor, duc la reducerea exactității lor.

✓ *Metoda fluxurilor de numerar actualizate* – această metodă se bazează pe presupunerea, că valoarea pe care este dispusă s-o plătească potențialul proprietar al unei entități este determinată în baza fluxurilor de numerar prognozate, pe care acesta aștepta să le primească în viitor. Prognozarea fluxurilor de numerar până la o anumită perioadă (de obicei 3-5 ani) și fluxurile de numerar în perioada post-prognoză sunt ajustate la valoarea prezentă la data efectuării evaluării, prin actualizarea acestora la o rată care reflectă riscurile asociate. Ca urmare, se formează valoarea actualizată a entității, care permite de a face concluzia despre atractivitatea investițională a acesteia.

Avantajul metodei constă în evaluarea realistă a valorii entității, a atractivității investiționale a acesteia, precum și a posibilității de a vedea potențialul ascuns al entității. Cu toate acestea, metoda dată nu este suficient de corectă, deoarece tendințele actuale reflectate în evoluția indicatorilor, mecanic sunt transpuse pe perioada prognozată, iar ipotezele adoptate sunt subiective, ceea ce nu garantează evitarea erorilor în calcule.

✓ *Modelul din șapte factori de evaluare a atractivității investiționale a entității* – în acest model în calitate de criteriu al atractivității investiționale a entității se utilizează rentabilitatea activelor, nivelul căreia depinde de nivelul rentabilității vânzărilor, de numărul de rotație a activelor circulante, de coeficientul lichidității curente, de corelația dintre datoriile curente și creanțele curente, corelația dintre creanțele curente și datoriile curente, de cota datoriilor curente în

suma capitalului împrumutat și de corelația dintre capitalul împrumutat și suma activelor totale. Baza luării deciziei servește următorul postulat: cu cât este mai înalt nivelul rentabilității activelor, cu atât mai eficient activează entitatea și respectiv este mai atractivă din punct de vedere al investitorului. Nivelul de atractivitate a investițiilor este determinat de indicele integral, calculat ca produsul dintre indicii modificării factorilor.

Metoda examinată permite matematic precis de a calcula indicatorul, care reprezintă un criteriu de apreciere a nivelului atractivității investiționale a entității, însă la determinarea lui se ține cont doar de indicatorii interni ai entității, pe când noțiunea de atractivitate investițională este mult mai largă.

Astfel, examinarea metodelor de apreciere a atractivității investiționale a entității a permis să formulăm următoarea concluzie. Toate metodele examinate nu sunt lipsite de dezavantaje și pot duce la rezultate diferite. Cu toate acestea, anume natura opusă a deficiențelor identificate prin utilizarea unor tehnici într-o relație complexă și asigură varietatea estimării atractivității investiționale a entității.

Bibliografia:

1. Анализ инвестиционной привлекательности организации: коллектив авторов: под ред. Д. А. Ендовицкого. – М. : КНОРУС, 2017 – 374с. SBN 978-5-406-04662-3
2. Крылова Э.И., Власова В.М., Егорова М.Г. и др. Анализ финансового состояния и инвестиционной привлекательности предприятия: учеб. пособие. М.: Финансы и статистика, 2014. 192с. ISBN 5-279-02645-X
3. Кузнецова А.И. Управление инвестиционной привлекательностью предприятий научно-промышленного комплекса. 2-е изд. М.: URSS, 2010, 208с. ISBN 978-5-382-01239-1